

PROPOSTA DE NOMENAMENT DE COL·LEGIAT D'HONOR PEL COMPANYY JOSEP MARIA ROFES I SANS

Aquesta proposta de nomenament de **Col·legiat i Associat d'Honor** no sorgeix només de la iniciativa d'un grup de companys, moguts per uns llaços d'amistat, proximitat o simpatia, per altra banda ben legítims. Darrera la proposta que avui es presenta, hi ha també la voluntat i el recolzament de la gran majoria dels nostres associats. Així ho hem pogut constatar en converses mantingudes amb molts de vosaltres, d'ençà que el nostre protagonista va decidir no presentar-se a la reelecció com a Degà.

En Josep Maria Rofes, en Pep Rofes o simplement en Rofes, creiem, és mereixedor de la nostra màxima distinció en virtut de les qualitats i els mèrits que ens ha demostrat. Intentarem relacionar-les, breument, tot fent-ne justícia:

Entre les seves **qualitats**, en podem triar tres com a més representatives:

- **La primera, la seva estima a la professió d'Enginyer Agrònom i, per extensió, al món de l'agricultura i el món rural.** En aquest punt, no sabem si ha influït més la tradició pagesa que li van transmetre els seus pares o els coneixements i experiències, tècniques i no tant tècniques, adquirides durant la seva etapa formativa a l'Escola de Lleida, de la qual guarda un record inesborrable.
- **La segona qualitat que volem destacar d'en Josep Maria és la seva capacitat de lideratge,** realment excepcional. Pocs com ell són capaços de traçar fites engrescadores i unir voluntats i esforços a fi d'aconseguir-les. En una època, que sentim dir que ens falten líders, aquesta virtut resulta encara més admirable. Tot i que esdevenir un bon líder, probablement, sigui més senzill del que ens pensem: només cal estar disposat a donar a un col·lectiu i, en general, a la societat, dosis grans de generositat, empatia, coratge, dedicació i sentit comú, ingredients que ell sempre ha tingut a bé abocar pel boc gros. Es va estrenar com a representant dels estudiants d'enginyeria agrària, ho ha seguit i segueix fent en el dia a dia de l'exercici professional, i, com no podria ser d'una altra manera, s'ha superat a ell mateix defensant els interessos de tots nosaltres, primer com un col·legiat més, després com a Vocal de Tarragona i, finalment, i durant vuit anys, al capdavant del Col·legi i Associació d'Enginyers Agrònoms de Catalunya, com a Degà i President.

- Per a no allargar-nos en excés, **citarem només una altra qualitat** en la que destaca el bo d'en Rofes, **que resumeix, en realitat, totes les altres: la seva qualitat humana**. Sobre aquest punt, no ens hi estendrem gaire. Els que l'hem tractat molt directament, per un motiu o altre, sabem prou bé què volem dir amb això de la qualitat humana quan ens referim al Pep. Els que no heu tingut fins ara la oportunitat, heu de saber que esteu a temps de comprovar-ho. Només cal que contacteu amb ell, en persona, per telèfon, per mail o per tam-tam, us identifiqueu com a company enginyer agrònom i li demaneu un petit favor o un consell o un canvi d'impressions. Sempre que estigui a les seves mans el poder ajudar-vos, segur que us respon amb entusiasme i diligència.

Exposades les qualitats, toca ara abordar els **mèrits concrets amb el nostre Col·legi**, especialment durant l'etapa, ben recent i en la memòria de tots, en que ha desenvolupat la dura tasca (ell en diu l'honor) de màxim representant dels Enginyers Agrònoms a Catalunya. Ho resumirem en un total de sis mèrits, compendi de molts altres:

- **Primer mèrit. Ha sabut fer front a moltes dificultats i reptes, amb serenor i eficàcia.** Entre altres, un, el desconeixement total que té la societat catalana sobre la nostra professió; dos, una crisi econòmica molt forta, que també colpeja als nostres associats; tres, uns canvis legislatius que no beneficien precisament als Col·legis professionals; quatre, una proliferació de noves titul·lacions acadèmiques, que contribueixen a afegir més confusió, ... No seguim numerant els enèmics, no sigui cas que ens deprimim. En tot cas, raons per lluitar no ens en falten. I en Josep Maria ha lluitat de valent.
- **Segon mèrit. Ha tingut cura, quasi obsessió, en que el nostre col·lectiu no quedés enrere**, obsolet o antiquat. Notables són els esforços dedicats durant el seu regnat (diguem-ne millor deganat) per a mirar d'aportar modernitat i innovació al nostre Col·legi. Exemples en trobem per tot arreu: el desenvolupament d'una web amb cara i ulls; la implementació del visat telemàtic; el llançament d'un nou logotip; la reforma integral de la seu de Barcelona, ...
- **Tercer mèrit.** I alhora una altra obsessió del Degà Rofes, qui sempre ho ha tingut molt clar: **cal donar serveis de qualitat als nostres associats**. Tot li va semblar poc de cara a enfortir aquesta línia d'acció: formació continuada i de primer nivell, una bossa de treball potent, serveis d'assessorament legal, laboral, fiscal i de tot tipus; una responsabilitat civil professional completa per a tots el Agrònoms; altres assegurances en condicions avantatjoses, etcètera, etcètera, etcètera. I quan, com a conseqüència d'una disminució notable dels ingressos derivats del visat, va tocar inevitablement ajustar el pressupost, així es va fer, però no a costa de retallar els serveis que proporciona el nostre Col·legi, ni tampoc reduint la plantilla d'empleats, sinó eliminant o rebaixant les despeses més supèrflues o menys necessàries.
- **Quart mèrit. Ser un bon gestor.** És aquesta la última obsessió del Josep Maria de la que parlarem. En té altres, però no es poden explicar en públic. La podem resumir amb una sentència que perfectament podria haver sortit del seus llavis: "Amb els seus diners cadascú que faci el que vulgui, però amb els diners dels companys, no s'hi juga". I aplicant aquesta filosofia, s'ha aconseguit que el nostre Col·legi sigui probablement el més sanejat econòmicament, tant des de l'òptica patrimonial com en

recursos monetaris disponibles. Malauradament, molts pocs altres Col·legis o Associacions professionals poden presumir del mateix, per no dir cap.

- **Cinquè mèrit**, que li reconeixem al Pep Rofes. **Voluntat i capacitat integradora**. Ha sabut mantenir unit a tot el grup, aconseguint que tots caminem en una direcció. I aquest fet innegable, aquesta realitat, creieu-me, no és fàcil d'assolir en un col·lectiu com el nostre, molt heterogeni, amb sensibilitats i interessos dispars i, fins i tot, amb algun personalisme.
- **Sisè i últim mèrit**. Amb tota probabilitat sigui el més rellevant, perquè es el que li ha permès assolir els altres cinc mèrits que hem descrit. I alhora sigui també el que més li hauríem d'estar agraïts. **La dedicació i entrega**. Tot i comptar amb la col·laboració inestimable dels empleats del Col·legi, dels altres membres de la Junta de Govern, de les Delegacions territorials, de les distintes Comissions o grups de treballs i del recolzament del conjunt de col·legiats, representats en aquesta Assemblea, exercir la funció de Degà i President, de forma activa i responsable, com ho ha fet en Josep Maria Rofes, durant dos mandats de quatre anys, requereix de dedicació i entrega, molta dedicació i entrega. Només ho saben del cert l'Alexandre i, ara, la Silvia; els demés, però, ens ho podem imaginar.

Amb la lectura de les qualitats i els mèrits que creiem que el fan mereixedor de la nostra màxima distinció, **queda formalitzada la proposta de nomenament de Col·legiat d'Honor i Associat d'Honor a favor del company Josep Maria Rofes i Sans. Ara, naturalment, és l'Assemblea General qui té la última paraula.**